

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C.) og dets Obergang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handel med Gødningstoffer og Foderstoffer samt Sædekorn og Markfrø.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2875 ff.).

Lovforslaget jattes under Forhandling.

Rundhøn: Djemedet med det foreliggende Lovforslag maa, tror jeg, enhver kunne billige. Det gaar ud paa at sikre Forbrugerne af Gødningstoffer og Foderstoffer, af Sædekorn og Markfrø mod Leveringen af stadelige eller værdiløse Varer. De Midler, der foreslaas bragte i Anvendelse for at opnaa dette Djemed, ere hovedsagelig følgende: Det paabyhdes Sælgeren af disse Varer, naar det solgte Parti Sædekorn eller Markfrø naar op til en Salgsværdi af 5 Kr., og naar Handelsgødninger og Foderstoffer sælges i Partier paa mindst 200 Pd., da at overlevere Køberen et Dokument, der skal indeholde en Del Oplysninger, forfættelige efter de forskellige Hovedgrupper af Varer. Ved disse Oplysninger skal Køberen sættes i Stand til at danne sig et klart Begreb om, hvilke Egenskaber Varerne skulle have, hvad det er, han køber. Naar Sælgeren giver sin Underskrift paa Dokumentet, garanterer han derved Køberen, at Varerne ere i Overensstemmelse med de Oplysninger, som findes i Dokumentet. For dernæst at give Køberen en let Afgang til at kontrollere, at Varerne virkelig ere kontraktmæssige, aabnes der ham Vejighed til for en billig Betaling at faa en Prøve af de købte Varer undersøgt ved Statens Foranstaltning. — De nærmere Betingelser for Prøvernes Udtagelse findes i § 5. Undersøgelsen skal foregaa for Frøets og Sædekornets Vedkommende i Statsanstalten og for Gødningernes og Foderstoffernes Vedkommende ved privat Anstalt, som Søndensministeren skal træffe Aftale med. — Vise Varerne sig at være kontraktmæssige, og Prøven altsaa svarer til de Oplysninger, der findes i Dokumentet, skal Køberen betale den ene Halvdel af Omkostningerne og Staten den anden. Viser det sig derimod, at Varerne

ere ukontraktmæssige, skal Køberen intet betale, men Staten foreløbig afholde Udgifterne ved Analysen mod Regres til Sælgeren. Disse ere Hovedbestemmelserne i Lovforslaget. — I § 7 findes der endvidere Bestemmelser om Boldgift, for saa vidt Køberen og Sælgeren ikke kunne blive enige om Erstatningen, hvis Varerne have været ukontraktmæssige og i § 8 indeholdes der visse Straffebestemmelser. Jeg skal yderligere tilføje, at Bestemmelserne ikke gælde Forretninger, der gøres mellem handlende indbyrdes.

Naar jeg skal udtale mig om disse Lovforslags Hovedbestemmelser, frembyder der sig først for mig det Spørgsmaal, om det vil være rigtigst at forlange, at Sælgeren i alle de Tilfælde, hvor Varekvantumet overstiger den satte Grænse, skal levere Køberen et Dokument. Idealet vilde jo være, at enhver Køber af et nok saa lille Parti kunde faa et saadant Dokument, lade udtage en Prøve og faa den kontrolleret. Saa vidt er man imidlertid af praktiske Hensyn ikke gaaet. Men for mig stiller det sig tvivlsomt, om det, selv med de Grænser, som her ere foreslaede, ikke i Praxis vil støde paa temmelig betydelige Vanskeligheder at skulle udstede disse Dokumenter og derefter at lade foretage Prøver. Jeg frygter ikke saa meget for Forholdene i Hovedstaden, men desto mere for Forholdene i Provinserne. Naar Landboerne komme ind til Købstaden paa Markedsdagen eller paa de andre Dage, hvor de pleje at komme for at forsyne sig med Varer, hersker der en overordentlig Travlhed i de større Provinsforretninger. Det gælder da om at ekspedere Kunderne saa hurtigt som muligt, men hvis man nu forlanger, at der skal udstedes et Dokument, næsten for enhver lille Forretning, der gøres, tror jeg, at det vil volde et ikke ringe Besvær og et stort Tab af Tid. Dertil kommer, at en saadan Ordning jo vil medføre Udgifter, som maa fordyre Varerne for Konsumenterne. Jeg frygter ogsaa for, at det vil gaa ud over de mindre Kunder. Det ligger nær at antage, at de handlende, efter som Mejligheden er den samme, hvad enten det er en større eller en mindre Forretning, der er Tale om, først ville se at faa de større Kunder fra Haanden. De maa maa da vente eller komme igen en anden Gang, og jeg tror, at mange Landmænd ville ønske blot at faa deres Varer, se at komme hjem hurtigst muligt og lade Dokument være Dokument; men det kan Købmanden jo ikke inklade sig paa, han skal udstede Dokumentet.

Naar jeg dernæst tænker paa, hvad der skal foregaa efter Dokumentets Udstedelse,